

selvfølgelig ikke dermed sige, at man bevidst har forelagt noget urigtigt, men at det gav et urigtigt Billede. Men naar vore Militærudgifter ere opførte saa mangelfuldt, som de ere for Øjeblikket, forekommer det mig, at den højtærede Minister skulde sørge for, at de to sidste Rubrikker af denne Oversigt gik ud; thi de ere villedende, de give et ganske urigtigt Billede af de virkelige Forhold. Hvad Oversigtens Tal vedrørende Norge og Sverige angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem. Naar jeg hører, at de ere udarbejdede paa samme Maade som Oversigten, der vedrører vore egne Forhold, saa kan jeg ikke tillægge dem ret stor Betydning, men maa anse dem for lige saa urigtige som Oversigten over vore egne Forhold.

Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister vil lade Mishandlingerne af Statens Heste ovre i Odense blive undersøgte. Jeg kan naturligvis ikke paa-staa, at det er gaaet til, saaledes som jeg sagde før; jeg sagde, at jeg havde det fra Meddelelser, jeg havde set i Bladene, men hvis denne Meddelelse er sand, er der her foretaget et afskyeligt raat Dyrplageri, der fortjener den strengeste Paatale. Jeg forstaar heller ikke, at vore Ritmestre skulde bruge Statens Heste til Kørsel. De have deres Rideheste, men at de ogsaa skulde have Lov til at køre til Middagsselskab paa Omegnens Herregaarde med Statens Heste, troede jeg ikke var tilladt. Jeg skal i samme Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at vore Officerer ofte foretage Distanceridt, ride Snese af Mil omkring i Landet, hvorved det har vist sig, at Hestene ere blevne meget overanstrengte. Nu haaber jeg, som sagt, at denne Undersøgelse vil blive foretagen, og at der er en Mulighed for, at den til sin Tid kan blive tilstillet Finansudvalget eller Tinget her, saa at vi kunne se, hvad der virkelig er foregaaet.

Saa omtalte den højtærede Minister kort de af Socialdemokraterne stillede Ændringsforslag, deriblandt at vi havde foreslaaet en Nedsættelse paa 100,000 Kr. vedrørende Munderingssager. Af den højtærede Ministers Udtalelser kunde man let faa den Forestilling, at vi ønskede, at Soldaterne skulde gaa omtrent nøgne, at vi ønskede at fremkalde saadanne Forhold, at der ikke var de nødvendige Klæder til Soldaterne. Men det er dog langt fra Tilfældet. Vi have foreslaaet en Nedsættelse paa 100,000 Kr., og der er da til Rest 390,000 Kr. til Munderingssager. Naar der

gives et saa stort Beløb, maa der vel kunne anskaffes de Brødposer og Livremme o.s.v., som Ministeren nævnedes. Men forøvrigt er vor foreslaaede Nedsættelse fuldt begrundet; det er nemlig oplyst for os, at vi have en overdentlig Mængde Munderingssager. Jeg skal saaledes nævne, at vi have 101,974 Vaabenfrakker, 5,000 Uniformsjakker, 103,000 Par Benklæder, 89,000 Kapper, 110,000 Huer, 90,000 Drejlsfrakker og 88,000 Par Drejlsbenklæder, med andre Ord, til hver Soldat omtrent 3 Sæt almindeligt Uniformstøj og 3 Sæt Drejlstøj samt 3—4 Huer. Man kan derfor ikke sige, at der er nogen Mangel paa Uniformsgenstande, og man kan derfor godt nedsætte denne Konto med 100,000 Kr. Jeg synes ikke, det er nogen Nytte til at have saa mange Sæt Tøj til hver Soldat, Ting, som man har megen Ulejlighed med at opbevare og som maaske i mange Tilfælde vilde fortæres af Møl og ødelægges. Det er min Overbevisning, at Ministeriet udmærket godt kan administrere med en Uniformskonto paa 390,000 Kr.

Ministeren omtalte dernæst vor Nedsættelse paa Kontoen vedrørende Krigsmateriel af 400,000 Kr. Men denne Konto omfatter et Beløb af 937,000 Kr., og der bliver altsaa endda 537,000 Kr. til Rest til Anskaffelse af Krigsmateriel. Den højtærede Minister oplyste i samme Forbindelse, at vore Soldater bortskød Krudt og Ammunition for 400,000 Kr. Jeg siger, det er i høj Grad sørgeligt, at vi bortødsle et saa stort Beløb til et saa unyttigt Formaal. Jeg tror meget godt, at Administrationen kunde komme ud af det med det Beløb, vi have foreslaaet. Det var ingen Ulykke, om de skød noget mindre og sparede netop derpaa.

Den højtærede Minister sagde, at Administrationen kunde ikke komme ud af det, hvis vore Forslag blev vedtagne. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister for 12 Aar siden befandt sig i en lignende Stilling som jeg nu, og stod som Mindretallets Ordfører. Da var han ikke bange for at bruge Kniven og skære dygtig bort. Han foreslog Nedsættelser til et Beløb af ikke mindre end 1,360,000 Kr. Da stod den daværende Krigsminister op og jamrede sig, hvis det blev vedtaget, var det umuligt at administrere her. Men det brød den højtærede Minister sig ikke om den Gang, han holdt tappert fast ved sine Forslag. Ganske vist bleve de nedsablede, men de viste jo dog den gode Hensigt, hvoraf han var besjælet, at han vilde arbejde saa kraftigt som mu-